

"Förlåta varandra"

Med vilken envishet aposteln Johannes predikade 'mandatum novum', det nya budet: "Ni skall älska varandra!" Jag skulle vilja falla på knä framför er, utan att spela teater – det befaller mig mitt hjärta – och be er, för Guds kärleks skull, att älska varandra, hjälpa varandra, räcka varandra handen, kunna förlåta varandra. Och därför även avvisa allt högmod, ha medlidande, hysa kärlek till nästan; ömsesidigt hjälpa varandra genom bön och uppriktig vänskap. (Smedjan, nr. 454)

13 januari

Jesus Kristus, vår Herre,
inkarnerades och antog vår natur för
att visa sig för mänskligheten som en
modell för alla dygder. *Lär av mig,
som har ett milt och ödmjukt hjärta.*

Men senare, när han förklarar för
Apostlarna det tecken som kommer
att göra att människorna förstår att
de är kristna, säger han ändå inte:
man kommer att förstå att ni är
kristna för att ni är ödmjuka. Han är
renheten personifierad, det
obefläckade lammet. Inget kan
svärta ned hans fullkomliga, fläckfria
helighet, men han säger inte heller:
Man kommer att inse att ni är mina
lärjungar för att ni är kyska och
rena.

Han vandrade genom denna värld
och avstod fullständigt från all

jordisk egendom. Han som var hela universums Skapare och Herre saknade till och med ett ställe att vila sitt huvud. Men han säger ändå inte: Man kommer att veta att ni tillhör mig för att ni inte är fästa vid rikedomar. Han tillbringar fyrtio dagar och nätter i öknen i sträng fasta innan han börjar förkunna Evangeliet. Och likväl säger han inte till de sina: Man kommer att förstå att ni tjänar Gud för att ni inte är frossare och drinkare.

Vi har hört vilket kännetecken det är som kommer att utmärka apostlarna, alla tiders äkta kristna: *Alla skall förstå att ni är mina lärjungar, om - och just därför - ni visar varandra kärlek.* (Guds vänner, nr. 224)